

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/218/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414214320
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1414214320.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: T. Z., trvale bytom A. XX, 841 02 Bratislava, o zaplatenie 6 085,90 eura s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 4 851,67 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 4 851,67 eura od 24.07.2015 do zaplatenia v pravidelných mesačných splátkach po 120,- eur splatných vždy do 25. dňa príslušného kalendárneho mesiaca počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas.

Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 135,05 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 6 085,90 eura spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 604,72 eura a s úrokom z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 6 085,90 eura od 08.09.2014 do zaplatenia z titulu nesplateného úveru. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovanou uzatvoril dňa 28.08.2012 úverovú zmluvu č. 4208125206, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 5 000,- eur s tým, že žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 148,33 eura. Keďže žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, vyzval ju listom zo dňa 28.05.2013 k splateniu celého zostatku úveru v lehote 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Čo sa týka úroku z omeškania, tento žalobca vyčíslil na sumu 604,72 eura, a to ako 8,15 % ročne zo sumy 6 085,90 eura od 20.06.2013 (15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru) do 07.09.2014 (do dňa vyhotovenia žaloby).

Písomným podaním doručeným súdu dňa 11.09.2015 žalobca doplnil, že žalovaná uhradila spolu sumu 148,33 eura, pričom dlžná suma 6 085,90 eura pozostáva z neuhradenej istiny 2. - 8. mesačnej splátky pred zosplatením vo výške 84,09 eura, z neuhradenej istiny 9. - 84. mesačnej splátky po zosplatení vo výške 4 913,38 eura, z neuhradeného úroku 2. - 8. mesačnej splátky pred zosplatením a z neuhradeného úroku vygenerovaného od 16.05.2013, t.j. od nasledujúceho dňa po poslednej splátke pred zosplatením do 28.05.2013, t.j. do zosplatenia spolu vo výške 992,50 eura, z poplatku za vedenie účtu vo výške 13,93 eura, z upomienky I. vo výške 5,- eur a upomienok II. vo výške 60,- eur, a zo zmluvnej pokuty vo výške 17,- eur.

Na prejednanie veci samej súd nariadil pojednávanie na termín 16.02.2016, na ktoré sa však žalobca nedostavil, pričom nepožiadaval ani z dôležitého dôvodu o jeho odročenie, preto súd v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal v jeho neprítomnosti. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že dňa 15.02.2016 bolo súdu doručené elektronickou poštou bez zaručeného elektronického podpisu podanie Advokátskej kancelárie Goliášová Gabriela, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, ktorým táto advokátska kancelária ospravedlnila svoju ako aj žalobcovu neúčast' na pojednávaní s tým, že súhlasila s pojednávaním v jej ako aj žalobcovej neprítomnosti. K tomu súd uvádza, že nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by bol žalobca zastúpený predmetnou advokátskou kanceláriou (ani iným zástupcom), pričom navyše predmetné podanie nebolo do dňa vyhlásenia rozsudku doplnené písomne, súd na toto podanie v súlade s § 42 ods. 1 O.s.p. nepríhliadol.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že úver si brala vnučka, avšak tá potom prestala splácať, čo ona ani nevedela, do toho prišla o byt, keďže na ňom bola hypotéka banky, ktorá sa tiež nesplácala, manžel prišiel o prácu a dostal infarkt, pričom ona zo svojho dôchodku to nebola schopná splácať. Z uvedeného dôvodu požiadala o splátky.

Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Dňa 28.08.2012 uzatvoril žalobca so žalovanou úverovú zmluvu č. 4208125206 (č.l. 7 spisu), na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť žalovanej bezúčelový úver vo výške 5 000,- eur a žalovaná sa zaviazala úver vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach po 148,33 eura. Ročná úroková sadzba predstavovala 31,16 %, RPMN od 35,9 % do 37,4 %, priemerná hodnota RPMN 19,08 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 12 459,72 eura, poplatok za vedenie účtu 1,99 eura, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Ďalej sa v zmluve uvádza, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Podľa hlavy 18. § 1. Úverových zmluvných podmienok žalobcu (č.l. 14 spisu) v prípade omeškania klienta s úhradou splátky či splátky RÚ je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 5,- eur v prípade prvej upomienky a 12,- eur v prípade druhej a ďalšej upomienky. Podľa hlavy 18. § 2. Úverových zmluvných podmienok žalobcu v prípade omeškania klienta je Spoločnosť oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť Spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 17,- eur. Výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 28.05.2013 (č.l. 17 spisu) žalobca oznámil žalovanej, že v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov z úverovej zmluvy ju vyzýva k splateniu celého úveru s tým, že dlžnú čiastku 6 085,90 eura má zaplatiť do 15 dní od odoslania tejto výzvy. Na č.l. 18 spisu sa nachádza poštový podací hárok bez uvedenia dátumu. Podľa výpisu z úverového účtu (č.l. 19, 37 spisu) žalovaná vyčerpala sumu 5 000,- eur dňa 30.08.2012 a uhradila sumu 148,33 eura dňa 17.10.2012.

Výsluchom žalovanej súd zistil, že poberá dôchodok vo výške 330,- eur mesačne, býva aj s manželom v podnájme, kde platí 450,- eur mesačne, chodí si ešte privyrobiť upratovaním, čo je asi 100,- eur mesačne. Po všetkých nutných výdavkoch vrátane výdavkov na stravu jej ostáva okolo 200 až 250,- eur. Nevlastní žiadny nehnuteľný majetok ani hnuťelný majetok väčšej hodnoty, nemá ani auto.

Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len "zákon o spotrebiteľských úveroch") spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi..

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 9 ods. 2 písm. f), g), j), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len "O.z.") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53a ods. 1 O.z. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že účastníci uzatvorili úverovú zmluvu, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) v spojení s § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže žalobca poskytol žalovanej úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra žalobcu) a zároveň úver bol žalovanej poskytnutý

na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (žalobca v tejto súvislosti netvrdil ani nepreukázal opak). Poskytnutý úver je tak úverom spotrebiteľským v zmysle § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z toho potom vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Úverová zmluva č. 4208125206 zo dňa 28.08.2012 totiž neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti úveru a dobe trvania zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď údaj uvedený v zmluve (84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci) je nedostatočný, neurčitý a závislí od skutočnosti (poskytnutie úveru), ktorá je vo výlučnej sfére žalobcu. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy teda nebolo zrejmé, kedy bude úver zo strany žalobcu žalovanej poskytnutý, a tým ani kedy má byť úver splatený. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť pritom vymedzený konkrétnym dátumom, čo v predmetnom prípade nebolo splnené. Úverová zmluva ďalej neobsahuje podmienky upravujúce čerpanie úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že zákonné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch musia byť uvedené v samotnej zmluve, a nie v inom dokumente (ako napr. v úverových zmluvných podmienkach, ktorých funkciou by malo byť to, aby do každej zmluvy nebolo potrebné prepisovať dojednania, ktoré majú technický a vysvetľujúci charakter - porov. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013). Navyše ustanovenie hlavy 4. § 3. Úverových zmluvných podmienok žalobcu, podľa ktorého spoločnosť poskytne úver klientovi až po dodaní originálov riadne vyplnenej ÚZ príp. ďalších klientom či predajcom dohodnutých dokumentov, je absolútne neurčité (závislé od neurčitej podmienky). Úverová zmluva neobsahuje ani presný a jednoznačný údaj o RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď v zmluve je uvedený iba rozsah od 35,9 % do 37,4 % s tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru. Takéto dodatočné stanovenie RPMN je neprípustné a v priamom rozpore s výslovným znením zákona o spotrebiteľských úveroch. Napokon úverová zmluva neobsahuje údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (148,33 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo. Z citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch pritom jednoznačne vyplýva, že tieto údaje musia byť obsahom samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (a nie iného dokumentu), čo v danom prípade splnené nebolo. Navyše termín splatnosti splátok vymedzený v zmluve (Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka) je viazaný na neurčitú skutočnosť (poskytnutie úveru), ktorá závisela výlučne od žalobcu (bola v jeho výlučnej sfére): V čase uzatvorenia úverovej zmluvy tak vôbec nebolo zrejmé, kedy je splatná prvá splátka (a tým ani nasledujúce splátky).

V tejto súvislosti súd poukazuje na množstvo rozsudkov vyhlásených všeobecnými súdmi Slovenskej republiky v právnych veciach rovnakého žalobcu týkajúcich sa obdobných úverových zmlúv, v ktorých súdy konštatovali nesplnenie zákonných náležitostí uzatvorených zmlúv v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11C/102/2013 zo dňa 15.05.2013, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/203/2015 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/70/2015 zo dňa 05.05.2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/31/2014 zo dňa 21.04.2015, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/88/2014 zo dňa 29.10.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/335/2014 zo dňa 15.04.2015, všetky dostupné na www.justice.gov.sk).

Absencia vyššie uvedených náležitostí úverovej zmluvy má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže súd mal za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 5 000,- eur, pričom žalovaná uhradila sumu 148,33 eura, vznikla žalovanej s poukazom na uvedené zákonné ustanovenia povinnosť vrátiť žalobcovi iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 4 851,67 eura. Súd mal zároveň za

preukázané, že žalovaná sa dostala s úhradou svojho dlhu do omeškania, preto jej súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi okrem predmetnej sumy aj úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 8,05 % ročne. Žalobca pri uplatnení úrokov z omeškania vychádzal z toho, že žalovaná sa dostala do omeškania dňa 20.06.2013, teda 15. deň odo dňa odoslania výzvy k splateniu celého úveru zo dňa 28.05.2013. Na preukázanie odoslania predmetnej výzvy predložil poštový podací hárok, na ktorom však nie je uvedený dátum, a nie je z neho zrejmé ani to, čo bolo predmetom podania na poštovú prepravu. Žalobca teda nepreukázal, že predmetnú výzvu žalovanej skutočne odoslal. Aj keby sa tak však stalo, súd by nemohol žalobcovi priznať úroky z omeškania od uplatneného dátumu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru totiž predstavuje jednostranný adresný (adresovaný) právny úkon, ktorý sa stáva perfektným (účinným) až doručením jeho adresátovi. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto písomnosťou oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Uvedené je v súlade aj s ustanovením § 45 ods. 1 O.z., v zmysle ktorého prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde. Voči prítomnej osobe (t.j. osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba, realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť; nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť dôjdenie prejavu vôle do takej sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi (môže objektívne oboznámiť) - porov. napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. januára 2011, sp. zn. 5 Cdo 129/2010. Keďže žaloba (vrátane predmetnej výzvy žalobcu) bola žalovanej preukázateľne doručená súdom dňa 08.07.2015, 15 dňová lehota v zmysle výzvy uplynula dňa 23.07.2015. Do omeškania sa teda žalovaná dostala až nasledujúci deň, t.j. 24.07.2015, od ktorého súd priznal žalobcovi úroky z omeškania v zákonnej výške.

Vo zvyšnej časti (o zaplatenie sumy 1 234,23 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 6 085,90 eura od 20.06.2013 do 23.07.2015 a vo výške 0,10 % ročne zo sumy 1 234,23 eura od 24.07.2015 do zaplatenia) súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

K zamietajúcej časti žaloby súd navyše dodáva, že nárok žalobcu na zaplatenie poplatku za upomienku I. vo výške 5,- eur a upomienok II. spolu vo výške 60,- eur (majúcich svoj základ v zmluvných dojednaniach uvedených v hlave 18. § 1. Úverových zmluvných podmienok žalobcu), a ako aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 17,- eur (majúcej svoj základ v zmluvných dojednaniach uvedených hlave 18. § 2. Úverových zmluvných podmienok žalobcu), nemohol byť opodstatnený ani z toho dôvodu, že uvedené zmluvné podmienky už boli určené za neplatné z dôvodu ich za neprijateľnosti (rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, resp. rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015). V zmysle § 53a O.z. je pritom žalobca povinný zdržať sa používania takýchto zmluvných podmienok, resp. podmienok s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Keďže žalobca v posudzovanom prípade nepostupoval v súlade s uvedeným zákonným ustanovením a nerešpektoval uvedený zákonný príkaz, konal protiprávne. Žalobca takýmto konaním vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný. Priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky by bolo v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu EÚ a práva EÚ na ochrane práv spotrebiteľa. Súdom ako orgán členského štátu EÚ je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj z takej, ktorú súd už skôr judikoval (§ 53a O.z.). Plnenie z takejto podmienky navyše vždy zakladá bezdôvodné obohatenie (§ 451 ods. 1 O.z.; „z neplatného právneho úkonu“). Zákaz ďalšieho používania neprijateľnej podmienky v demokratickej spoločnosti by mal byť samozrejmý a rešpektovaný subjektmi práva ipso facto. Povedané inak, ak existuje zákonná povinnosť zdržať sa protiprávneho konania (v podobe používania neprijateľnej zmluvnej podmienky) je oprávnené očakávať, že dodávateľ bude právnu povinnosť rešpektovať a od spotrebiteľov nebude požadovať plnenie v rozpore s dobrými mravmi, majúc svoj základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke. Takéto - prirodzene anticipované konanie - je nielen prejavom rešpektu k právu, k hodnotám právneho poriadku a zásadám súkromného práva, ale osobitne prejavom konania v súlade s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z.) a v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti

(§ 2 písm. u/ zákona č. 250/2007 Z. z.) - porov. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 zo dňa 24.04.2012.

Z uvedeného dôvodu súd nepovažoval za potrebné uvádzať ďalšie dôvody, pre ktoré by predmetné nároky žalobcovi nepriznal, ani keby zmluvné podmienky, z ktorých boli odvodzované, neboli určené za neplatné z dôvodu ich za neprijateľnosti inými súdmi.

Súd umožnil žalovanej v súlade s ustanovením § 160 ods. 1 O.s.p. splácať súdom priznanú sumu s príslušenstvom v splátkach zohľadňujúcich jej momentálnu nepriaznivú finančnú, majetkovú ako aj celkovú sociálnu situáciu, v ktorej sa nachádza (a ktorú mal súd za preukázanú jej výsluchom na pojednávaní dňa 16.02.2016). Súd mal za to, že uloženie povinnosti žalovanej zaplatiť celú priznanú sumu naraz, resp. vo vyšších splátkach, by bolo pre žalovanú za jej momentálnej situácie neprímerane prísne až nesplniteľné. Súd má zároveň za to, že žalobca nebude takýmto rozhodnutím na svojich právach žiadnym výraznejším spôsobom dotknutý, a to zvlášť za situácie, keď v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky žalovanou riadne a včas, nastane splatnosť celej nesplatennej časti dlžnej sumy.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 68,50 %, ktorý predstavuje rozdiel medzi uplatneným nárokom (suma 6 085,90 eura, vyčíslený úrok z omeškania vo výške 604,72, úrok z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 6 085,90 eura od 08.09.2014 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 716,14 eura/) a priznaným nárokom (suma 4 851,67 eura, úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 4 851,67 eura od 24.07.2015 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 222,56 eura/). Žalovaná mala potom úspech v rozsahu 31,50 %. Po odpočítaní úspechu žalovanej od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 37 % pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku za žalobu vo výške 135,05 eura (37 % z 365,- eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.